

Mano turis suprasti, kad ja
mums ir paskaitėmės del katali-
kų spaudos susitiprinimo bus pa-
monoma Dievui ir pašiai Baikny-
dai, ir žmonėms naudingumui,
negu pirkimas baiknytinų indų ir
net negu baiknytinės apėigos. Pa-
kol to nesupras vis katalikai, mes
negalime tikėtis sulaukti spaudos
kuri atstiktų Katalikų Baiknyčios
rimtybei ir pajėgumui. Žmonų
vada, pirmiausia gi kunigai, tu-
ri skaityti tai savo didžiausiu už-
daviniu.
Vyskupas Kilian.

Organas Amerikos Lietuvių
Egmo Katalikų Buvimo
Jausapo Darbininkų
Sąjungos.

DARBININKAS
— Mėna
UTARNINKAIS, KETVERGAS
SUBATOMIS.
Metams...
Ukrubeky metams...
DARBININKAS
866 Broadway, Boston 27, Mass.
Tel. South Boston 690.

VOL. VIII, No. 103.

KETVERGAS, RUGSĖJO 13 D., 1923.

Kaina 4 centai

Biaurus išmislas, kur lietuviai įtraukiami

SKERDYNIŲ

ATBALSAI

United Mine Workers of America leidžia eilę straipsnių apie raudonųjų veikimą darbininkų organizacijose. Trečiame savo straipsnyje skelbia būk 68 lietuviai bolševikai vadovavę pereinamųjų Herrin'o, Ill. skerdynėse. Iš tų vadų 67 buvo nariai vietinės lietuvių bolševikų kuopos, o 19 buvo nariai kitų kuopų.

Bolševikai veikia su tikslu pagriebti darbininkų organizacijų vadovavimą į savo rankas. Sudarė valstijose ir Kanadoje ir nuversti tose viešpatystėse valdžias. Jie veikia sutartyje su Maskva.

Kad bolševikai pagatavi panašius dalykus daryti ir kad jie turi gerą apetitą ant kraujo, tai tas niekam nepaslapstis. Bet kad Herrino skerdynėse būtų vadovavę bolševikai ir dargi lietuviai, tai yra tikrai naujas, baurus išmislas. Atsistebėti negalima, kaip tokius išmislus gali skelbti didelė unija. Nebūtų labai nuostabu, jei kapitalistų spauda iš karto tokių išmislo būtų pasaulinai paskelbusi. Bet kaip sykis kapitalistų spauda Herrino skerdynėse gan teisingai pasielgė. Bent dalis tos spaudos taip elgėsi. Pavyzdžiui Bostono "Herald" buvo pasiuntęs savo korespondentą į tą miestą nuodugnai ištirti dalyką. Tasai korespondentas sugrįžęs Bostonian laikė viešas prakalbas ir aiškiai pasakė, kad jokio svetimtantiško gaivalo tarp skerdėjų nesusekė. Vis tai buvęs darbas vietinių, grynų amerikonių darbas.

Niekas ikišiol nemetė šešėlio ant svetimtantių, ateivių del Herrino skerdynių.

Tame dalyke gražiai prabilo Christian Science Monitor. Tas laikraštis, pereito utarminko laidoje, reiškianepasitikėjimą anam United ūjų.

Mine Workers kaltinimui ir nurodo, kad neseniai United States Coal Commission išdavė savo raportą prez. Coolidge'ui del Herrino skerdynių ir tame raporte aiškiai šitaip pažymėta, kad gandas būk ta skerdynė komunistų užriktuota neturės jokio pamato. Tas pat raportas išteisinia ir ūjų vadus. Jie niekio bendra su skerdynėmis neturėję.

PELNAS IS VAISTŲ.

New York. — Per pusę metų United Drug Co. gavo gryno pelno \$1,285,687.

SUDEGINO 60,000 LAVONŲ.

Washington. — Iš Japonijos atėjo žinia apie tai, kad iki rugsėjo 8 d. lavonų sudeginta 60,000.

Amerikos Raudonasis Kryžius jau surinko Japonijai sušelpiti \$5,000,000 su viršum.

BARBERIAMS PAKELTA ALGOS.

New York. — Brooklyn barberiams, skaičiuje apie 1,000, tapo pakeltos algos.

Naujas Vokietijos pasiūlymas

N. A. U. J. A. S.

PASIŪLYMAS

Berlin. — Vokietijos vyriausybė rengiasi Francijai paduoti naujas susitaikymo sąlygas.

Sakoma, kad Vokietijos valdžia savo pažadus garantuos tuos kapitalistų pelnais.

Francijos valdžia išanksto skelbia, kad šitas vokiečių pasiūlymas būsiąs tik akių muilinimas.

MOKESČIAI

VOKIETIJOS

Paryžius. — Vokietijos valdžia rengia naują mokesčių sistemą. Mokesčiai bus milžiniški. Gaunantieji pinigų per metus \$1,500 mokės tarp \$700 ir \$800. Alginiai darbininkai mokės 10 nuoš savo algų.

Automobilių savininkai už laisnį turės mokėti per metus nuo \$350 iki \$1200. Didumas mokesčio prigulės nuo automobiliaus kainos.

Kapitalistai taip apklausti bus, kad jie iš grynojo pelno negalės padengti mokesčių mokama doleriais.

BEDARBIŲ RIAUSĖS

Berlin. — Dresdene laike bedarbių riausių užmušta 6 žmonės, o sužeista 10.

NORĖS PASKOLOS.

New York. — Tarp vietos bankininkų kalbama, kad jei Vokietija susitaikys su Francija, tai Vokietija norės užtraukti bilijoną dolerių paskolos. Iš Amerikos tikisi gauti \$250,000,000.

BIJO NETEKTI RUO

Paryžius. — Vokietijoje reikiama baimė, kad Vokietija gali netekti Ruhr distrikto. Dėlto, ji ir užsimena apie naują Francijai pasiūlymą. Vokietija mato, kad Ruoro krašte pasyvis pasipriešinimas menkėja. Kol kas Vokietijoje daug pasiryžimo tęsti kovą už Ruorą.

REIKALAUJA

DOLERIAIS.

Berlin. — Vokietijos valdžia parėdė, kad už siunčiamas telegramas užsienin būty mokama doleriais.

ZINIOS IŠ LIETUVOS.

— Vabalinko naujai atidarytam Savivaldybės traktieriuje sėkasi neblogai, kiekvieną sekmadienį ir antadienį turgaus dieną įplaukū būna iki tūkstančiui litų. Savivaldybė atidengs dar vieną svaiginamų gėrimų sandėlį ir traktierių Kuprelišcio bažnytkaimy.

"Geri" blaivininkai!

PLĖSIKAI

Daugelyje vietų miestuose priviso plėšikų, kurie ir keliviams ir vietiniams gyventojams ne dūda ramybės ar tai apipledami ar tai reikalaujami sau maisto, pastogių ir kitokių patarnavimų. Gyventojai tuos plėšikus gerai pažįsta, žino jų landynes, bet bijo išduoti milicijai nes išduoti greit yra paleidžiami, arba pabėga iš kėlėjimo ir paskui neapsakomai skaudžiai keršija gyventojams. Milicija ir kėlėjimų užvaizdos privalo daboti, kad toki kenksmingi paukščiai ne pabėgtų, o jeigu pabėgs, tai kaltininkai turi sunkiai būti baudžiami.

— Lietuvos Ž. ū. ir Pr. Parodoje šiemet bus išstatyta sekančios arklų veislės: Trakėnų lengvųjų ir sunkiųjų, Oldenbūrgų, Arabų, Ardenų, Žemaičių, Orlo bėgūnų, Belgų, Danų ir Frederiksberg (ypatinga danų arklų veislė), o taip pat visų šių veislių metysai. Daugiausia bus Trakėnų veislės arklų. Tai yra viena tų veislių, kuria manoma gerinti vietinę arklų veislę. Raguotųjų bus Olandų, Švedų, Suomų, Rytprūsų Olandų ir Juodai-Baltmargių Rytprusių veislių; avių — Juodgalvės (mėšingos); kiaulių — vidutinių ir didžiųjų jorkširų, vokiečių pagerintos veislės ir danų; šunų — Doberman (dedektyvų) ir Sen-Bernardas.

— Apie rugpiūčio mėn. pabaigą Daugpily (Dinaburgę) atidaromas Lietuvos vicekonsulatas. Vicekonsulatu paskirtas p. Donas Kurtnaitis, buv. užsienų reikalų ministerijos sekretorius. Tuo būdu Lietuva, be atstovybės Latvijoje, turės 2 vicekonsulatus ir vieną konsulatą.

— Rugpiūčio 23 d. atvažiuoja į Kauną Danų ekonomio Departamento direktorius p. Valeur.

— Ar gamtos prajovai ar šposai? Kaune, ant Žaliojo Kalno, nemely, kuriame gyvena 7 žmonės nakties laiku pradėjo su didžiausiu trenksmu trūkti stikliniai indai, kaip seni vartoti taip iš vakaro nupirkti, ir mėtęs ant žmonių vilnų mezginių — kojinių.

Rugpiūčio 12 d. parvažiuos į tą namą ir išgirdęs pasakojimus apie šį atsitikimą netikėkav. Vakare, man gulint atskirame uždarytam kambarėly, kilo didžiausias trenksmas. Užsidegęs šviestų radau pas lovą mėsą, tiesiog mane molinė plyta, ku-

ri iš vakaro gulėjo toli nuo lovos. Paskui pradėjo smarkiai mėtęs sausos žolės, nubėguliai, angliai, sansomolio gabalai, o ant galolango uždangalas su trenksmu pasikėlė ir vėl ramiai nusileido. Tuo viskas baigėsi. Gal ta galybė išlindo per langą, nes ten buvo skylutė. Trankymasis prasidėjo lygiai 21 val., o pasibaigė 23 val.

Girdėjau, kad Kaune ir daugiau panašių atsitikimų randasi. Gerai būtų, kad kas žino, kame tokių įvykių priežastis, paskelbtų visuose laikraščiuose jų išaiškinimą ir nuramintų vargšus žmones, nes kaskurie visa tai matyti iš baimės net ligą gauna.

— Lietuvos Ž. ū. ir Pr. Parodoje šiemet bus išstatyta sekančios arklų veislės: Trakėnų lengvųjų ir sunkiųjų, Oldenbūrgų, Arabų, Ardenų, Žemaičių, Orlo bėgūnų, Belgų, Danų ir Frederiksberg (ypatinga danų arklų veislė), o taip pat visų šių veislių metysai. Daugiausia bus Trakėnų veislės arklų. Tai yra viena tų veislių, kuria manoma gerinti vietinę arklų veislę. Raguotųjų bus Olandų, Švedų, Suomų, Rytprūsų Olandų ir Juodai-Baltmargių Rytprusių veislių; avių — Juodgalvės (mėšingos); kiaulių — vidutinių ir didžiųjų jorkširų, vokiečių pagerintos veislės ir danų; šunų — Doberman (dedektyvų) ir Sen-Bernardas.

— Apie rugpiūčio mėn. pabaigą Daugpily (Dinaburgę) atidaromas Lietuvos vicekonsulatas. Vicekonsulatu paskirtas p. Donas Kurtnaitis, buv. užsienų reikalų ministerijos sekretorius. Tuo būdu Lietuva, be atstovybės Latvijoje, turės 2 vicekonsulatus ir vieną konsulatą.

— Rugpiūčio 23 d. atvažiuoja į Kauną Danų ekonomio Departamento direktorius p. Valeur.

— Lietuvos Ž. ū. ir Pr. Parodoje šiemet bus išstatyta sekančios arklų veislės: Trakėnų lengvųjų ir sunkiųjų, Oldenbūrgų, Arabų, Ardenų, Žemaičių, Orlo bėgūnų, Belgų, Danų ir Frederiksberg (ypatinga danų arklų veislė), o taip pat visų šių veislių metysai. Daugiausia bus Trakėnų veislės arklų. Tai yra viena tų veislių, kuria manoma gerinti vietinę arklų veislę. Raguotųjų bus Olandų, Švedų, Suomų, Rytprūsų Olandų ir Juodai-Baltmargių Rytprusių veislių; avių — Juodgalvės (mėšingos); kiaulių — vidutinių ir didžiųjų jorkširų, vokiečių pagerintos veislės ir danų; šunų — Doberman (dedektyvų) ir Sen-Bernardas.

— Apie rugpiūčio mėn. pabaigą Daugpily (Dinaburgę) atidaromas Lietuvos vicekonsulatas. Vicekonsulatu paskirtas p. Donas Kurtnaitis, buv. užsienų reikalų ministerijos sekretorius. Tuo būdu Lietuva, be atstovybės Latvijoje, turės 2 vicekonsulatus ir vieną konsulatą.

— Rugpiūčio 23 d. atvažiuoja į Kauną Danų ekonomio Departamento direktorius p. Valeur.

Nelaimė ant geležinkelio

SUMAZĖJO NELAIMĖS DU ŽUVO, 30 SUŽEISTA

Olympia, Wash. — Valstijos darbo departamentas išleido biuleteną, kur nurodoma valstijoje nelaimingų atsitikimų sumažėjimą. Tas aiškus iš atlyginimų nelaiminguose atsitikimuose.

1922 m. tokių atlyginimų buvo \$2,278,923. O 1920 m. buvo išmokėta \$307,654.61 arba 13½ nuoš. daugiau.

NELAIMĖ

Amherst, N. H. — Ant Ba-boeic ežero apsisuvo valtis ir prigribo trys žmonės. Trys merginos, buvusios valtyje buvo išgelbėtos.

NEATSTATYS

JOKOHAMŲ

New York. — Gauta iš Japonijos radiograma apie tai, kad Japonija neatstatys Jokohamos, nes tas miestas visai sunaikintas. Vietoj to atstatys padidintą Tokio.

STREIKLAUŽIAI

— V. A. G. Y. S.

Tunton, Mo. — Rock Island geležinkelio kompanijai streiklaužiai ant tiek pasižymėjo vagystėje, kad prisėjo pagrąsinti atstatymu iš darbo pagautų vagystėje.

GANDAS.

London. — Iš Berlino atėjo nepatvirtintas gandas būk Trocki, Rusijos karo ministeris esąs nužudytas. (Apie Leniną ir Trockio nužudymą ir mirtį tiek buvo gaudų, kad jie mažai domės te užsipelno).

GAISRAS IŽDO

DEPARTMENTE.

Washington. — Iždo namų sklepe buvo ištikęs gaisras. Nustolų už \$1,000.

PAKELĖ ALGAS.

St. Louis, Mo. — 600 pie-no išvežtojų gavo pakelti algas ant 10 nuoš. Išvežtojai gaus dabar po \$35.75 savaitėje, o "route formonai" gaus po \$46.75 savaitėje.

Readville, Mass. — Čionai ištiko nelaimė ant geležinkelio. Iš Fall River smarkiai lėkė traukinys ir neapsistojo nei važiuodamas nuo vieno bėgū ant kito. Lėkė 45 miles valandų, o tokiame atsitikime tegalima 10 mailių valandų važiuoti. Traukinys nušoko nuo bėgū ir daug vagonų susidaužė. Dū žmonės vietoj žuvo, o 30 sunkiai tapo sužeisti. Daugelis jų mirtinai sužeisti.

Vietoj žuvo inžinierius ir pečkūris. Geležinkelio kompanija negali atsistebėti, kodėl taip galėjo atsitikti. Inžinierių buvo 62 m. amžiaus, tarnavo per 35 metus, ir buvo vienas kompanijos geriausių inžinierių. Spėjama, kad jis staiga labai susirgo ir negalėjo pareigų eiti. Tai ir ištiko nelaimė.

AMERIKOS DOKAI

New York. — Linferonų kun. Kumbel sugrįžęs iš Europos sako, kad dora Europos tautų menkesnė, negu Amerikos. Europoj meringnos esą labiau ištvirkusios, negu Amerikos. Vokietijoje prieje prie to, kad profumeras Stresman turėjęs išleisti parėdymą draudžiantį teatruse ant estrados rodytis neapsirengusiomis moterimis.

NUBAUDE UŽ RŪKYMĄ

New York. — Dvi meringnos, kurios rūkė ant perva-vo buvo nubaustas po \$2.00. Rūkyti ant pervažo yra griežtai uždrausta. Be meringnų dar nubausta už rūkymą 40 vyrų.

AKTORIAMS SUSTREIKAVUS

Norwich, Ct. — Organizuoti šio miesto muzikantai traukiami tieson. Jie atsiakė vaidinti sadėj, kurios aviniukas yra priešingas uni-jai. Publika iš 1,200 žmonių turėjo būt paleista. Savininkas salės iš unijos pareikalavo \$40,000 atlyginimo.

Cambridge'io Liet. Parapijos
FIELD DAY
BAZARAS

Rugsėjo 10, 11, 12, 13, 14 ir 15
CAMBRIDGE FIELD
(CAMBRIDGE SODUKY)
Kas vakaras nuo 6:30 iki 10:30
Subatoje nuo 2 iki 11 vakare

Ižanga - Veltui
Vakaraus Koncertai
Kviečia RENGĖJAI

DARBININKAS

„DARBININKAS“
(THE WORKER)
LITHUANIAN TWO-WEEKLY PAPER
Published every Tuesday, Thursday,
and Saturday by St. Joseph's Lithuanian R. C. Association of Labor.

„DARBININKAS“
(THE WORKER)
LITHUANIAN TWO-WEEKLY PAPER
Published every Tuesday, Thursday,
and Saturday by St. Joseph's Lithuanian R. C. Association of Labor.

Entered as second-class matter Sept. 12, 1914, at the post office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on July 12, 1918.

Subscription Rates:
Yearly \$4.50
Semi-annual \$2.50
Foreign countries yearly \$5.50

FRANCIJOS POLITIKA PAREINŲ

Kai tik didysis karas pasibaigė, tai Alijantų tarptautioji sumažinimų komisija susijungti visoms vokiškų žemių arba net atskelti nuo Vokietijos tulas jos dalis. Italijai labiausiai rūpėjo, kad Austrija neprisijungtų prie Vokietijos. Lenkams svarbu būtų buvę Rytų Prūsijos ir padaryti iš jos atskirą valstybę, kuri patektų lenkų įtakon. Francūzams gi paripuo iš Reino kraštų sukurti nedidelę vokišką respubliką, kuri didžiąjai Vokietijai pastotų kelią į Pranciją, savo atskilimu nusilpnintų Vokietiją politiniai, militariai ir ypač, ekonominiai.

Nuo pat 1871 m. Vokietijos imperijoje daugiausia įtakos turėjo žiaurūs būdo priėmimai. Vienok kitos Vokietijos dalys nekenkė priėmimų višpatavimo ir prieštaravų jų savalei, ypač Bavarija ir Reino kraštai. Pareinys visuomet būdavo saujalės vokiškų, priešingų Berlio valdžiai. Žinoma, jie kovėjo ne už visišką nepriklausomybę, bet už plačią krašto autonomiją Imperijos ribose. Kai vokiečiai karą pralaimėjo ir skolose paskendo, tai Reino kraštuose atsirado separatistai, kurie agituoja už nepriklausomą Reino respubliką, manydami, kad atsisikrė nuo Vokietijos pagerins savo būvį, panašiai kaip dabar pavyko austrams.

Kai tik francūzai įžengė į Reino kraštus, jie tuojau prarė separatistų agitaciją ir pinigais ir politinę globą. Jei francūzams pavyktų sukurti Reino respubliką, tai jų ryšius sienos būtų daug padidėję, o ekonominiai laimėjimai dar didesni. Francūzai turi daug geležies, bet per mažai anglių. Jei Reino kraštuose (Ruhr, Saar) atbulai — anglų kasyklos labai turtingos. Ekonominėje geografijoje yra žinoma, tai, kad anglis traukia prie savęs geležį ir kitus metalus, nes anglis pervežamas du kartus daugiau kainuoja, negu geležinė rūdys. Mat vienam rūdos tonui sutarpiuti reikia sudėginti du tonus anglies. Todėl visai natūralu, kad Reino anglis

traukia savęs iš Francijos geležinę rūdą ir metalų pramonę koncentruoja Ruhr krašte. Šita pavojų savo pramonei francūzai tvirtai jaučia ir todėl bando jam priešintis politikos irankiais. Jei Reino respublika įsikurtų, tai ji gautų visokių paramos ir palengvinimų iš Francijos, kurios ekonominė ir politinė įtakon ji turėtų pakliūti. Tuomet francūzai ieškotų (ir surastų) kad ir nenatūralių kelių, kuriuos pasuktų Ruhr anglių ir Francijos pramonės centrus. Anglijai mato šituos francūzų planus ir priešinasi jiems kiek išgalėdama. Jei Francijos rytų sienos būtų saugesnės, tai žymiai dalis francūzų karo spēkų pasiluosuotų, o gal pakriptų į pavojingus. Anglijai punktus. Francijos pramonė labai sustiprėtų ir varytų prieš anglus konkurenciją visose pasaulio dalyse. Tai dėlto Anglija ir priešinasi Vokietijos skaidimui.

Iš lietuviškos kotelės žiūrėti į Francijos politiką Pareinys mums nei šilta nei šalta. Žinoma, Vokietija mums dešimts kartų pavojingesnė už Franciją. Bet pripažindami tautų apsisprendimą, mes neprivalome norėti Vokietijos išdraskymo. Toks jos išdraskymas visgi neatneštų Europai ramybės. Mes norėtume, kad teisingumo principas būtų taikomas ne tik mūsų Lietuvai ir jos draugams, bet lygiai ir jos priešams. Tokia yra krikščioniškoji politika. Žinoma, ji dabar nepraktiškai, vienok jei šio pasaulio dalyse, ne mamono, tai ir krikščioniškoji politika taptų ne tik praktiškai, bet ir labai išganinga.

LIETUVOS RESPUBLIKOS BIUDŽETAS 1923 M.

„Elta“ neseniai paskelbė 1923 m. Valstybės biudžetą. Seimo galutinai priimtą liepos 24 d. Viso paprastų ir nepaprastų pajamų yra 198,663,156 litai. Tiek pat siekia išmokos ir nepapastos išlaidos. Doleriais kalbant Lietuvos Respublika 1923 m. gauna (ir išleidžia) apie 20 milijonų dolerių. Lietuvos valdžia čiuo pajamas visais galimais būdais, kartais ir suktais ir beveik neteisėtais keliais. Kai, sąžiningu būdu būdavo negalima pakankamai pajamų gauti, tai valdžia griebdavosi abejotinos rūšies priemonių, kad tik savo gyvybę išlaikytų, galų su galu sumezgus. Kitaip ir sunku ko gersinio išgalvoti, nes kol Lietuva karo stovy pasilieka, tol užsienio paskolos vargiai pasiseks gauti. Kad ir gautų, tai jau sunkiomis sąlygomis. Gi krašto viduje nėra pas skolinties: kapitalistai smulkūs, o pas ūkininkus siaučia pinigų badas. Tai ir apie vienam rūdos tonui sutarpiuti reikia sudėginti du tonus anglies. Todėl visai natūralu, kad Reino anglis

Palyginant su kitomis valstybėmis, Lietuvos žmonių sudėgino visas, kurios tik kienan buvo išmestos.

mokesnį daug mažesni. Bet nepridera pamiršti, kad ir Lietuvoje žmonės daug biednesni už Vakarų Europos piliečius. Lietuvos ūkininkai tai sotiš ubagai. Pavalgo, bet turto beveik neturi. Gi pramonės darbininkai ir, ypač, valdininkai tai jau niekavalgė ir kiek apdriskę ubagai. Šitokie piliečiai ir mažiausi mokesniai yra perdideli. Sakytume, jog pramonininkus reiktų apkrauti didesniais mokesniais, bet ir šia mumis nepasiektų, kad daugelis pramonės ir prekybos įstaigų biškai, sviruoja po mokesnių našta. Dar kešimilijonai litų — ir bankrotas... Ag ir dabar kapitalas būdais stengiasi Lietuvos dūrį neužkliudyti. Pro užkimštus langus ir plyšius užsienio kapitalas užuodžia, kad ten neskanūs jam pyragai. Tik apskriauusias smugelinkas ten jaučiasi saugus, patenkintas savimi ir pasaulio galio nesibijo.

Žiūrint į išlaidas, tai kas labiausia puola į akis. Krašto apsaugos ministerijai skiriama 59 milijonai litų, o švietimo ministerijai tik 18 milijonų. Vadinasi, ir iš šito ubagiško biudžeto karo reikalams tenka net 30%, gi žmonių švietimui — tik 9%. Labai liūdina. Tik mes, ž-

Nežinome ką patieks mums smulkmenų liesti. Toli gyvyjeju. Nelaimingesniu atveju, jis galėtų bent laikinai mums ginklų iš rankų išmušti. Vienok jei mokslo gincliuotumės, tai prieš šitą ginklų ir galingas priešas pasijustų beiegis. Normaliais laikais švietimo ministerijai reiktų skirti nemažiau kaip 20% biudžeto, o dabar jos išlaidoms irgi reikėjo kaip nors pavesiti bent 15 ar nors 15 biudžeto nuosimėjų. Ko — darbo žmogui. Kol neišlaigi mūsų mokyklos lindy-

Sudėgė ir tokių, kurios vertos amžinai knygyne būti. Bet čia išsipildė pasakymas, kad kartais su kaltais ir nekalteji nukentia. Vienas iš būdų, kuriuos kunigas ir kirpėjas nurodė draugui pagydyti buvo tai lemtiems užkelti tą kambarį, kur jo knygos buvo. Jei jis jo pasigestų, tai galima būtų sakyti, kad burtininkas išsinešė ir kambarį ir visa kas jame buvo. Tas greitai buvo išpildyta. Ir kai dvi dieni pamiegojęs Don Kichotas atsikėlė, tai pirmas dalykas, ko jis užsimanė, buvo tai aplankyti knygas. Negalėdamas rasti kambario, jis landžiojo po visą namų ir ieškojo kambario. Pagalios rado vietą, kur buvo durs į knygyną. Pačiupinėję tą vietą, rankomis, žvalgesi ir visas puses, nei žodžio netarė. Pagalios nuėjo pas šeimininkę ir klausė, kur dingo kambaris, kur jis knygas laikė. Šeimininkė, kuriai jau buvo patarta, kas atsakyti, nuduodama nustelusi atšovė: „Apie koki kambarį, apie kokį nesamą daiktą Tamstele kalbi? Šiuose namuose nėra nei kambario, nei knygy. Visą patį velnias ant pečių nusikadara-vo.“ „Ne, ne velnias!“ isikišo broliaduktė, „bet burtininkas, kuris debesėlio apsiaustas vie- lipės nuo slobino, ant kurio jis jojo, inėjo kambarin. Ką jis ten darė, tai to aš nežinau. Bet neilg trukus išlėkė jis pro stogą, palikęs pilnus namus dūmų. Tada mes nuėjome pažūrėti ką jis ten padarė, tai mes neradome nei kambario, nei knygy. Aš ir šeimininkė atsimenu, kad tas vagis išsinešdamas sušuko, būk jis knygas ir kambarį nusinešęs iš keršto savininkui. Jis pasisakė esą Meriatonas.“ „Freston, jis morėjo pasakyti,“ pertraukė Don Kichotas. „Aš nežinau,“ isikišo čia šeimininkė, „Frestonas ar Fritonas. Tik žinau, kad vardo galūnė buvo -tonas.“ „Taip yra,“ tarė Don Kichotas. „Jis yra gudrus burtininkas, baisus mano priešinis- kas. Jis nekenčia mane, nes jis per savo moks- lą ir gudrybę žino, kad aš ankščiau ar vėliau ei- siu dvikovon su juo mylimu karžygiu ir kad aš jį įveiksiu. To burtininko globo jam nepalėdo. Jos priežasties dėlė jis stengiasi man kenkti tiek, kiek tik jis gali. Bet aš jam pareiškiu, kad jis neatsilaikys prieš mane. Kas yra Dievo žadėta, kas nepraėis.“ „Kas apie tai gali abejoti,“ tarė broliaduktė. „Bet, brangus dėde, koks Tams- tai reikalus leisti į šias kovas? Ar ne geriau būtų gyventi sau namie, ir nepasistytis po pasaulį ir ieškoti pyragų, kuomet namie duonės pa- kanka. Juk ateitinka tai, kad išėina gerbauti.

Don Kichotas

(Tęsinys)

SKYRIUS VII.

Antras mūsų garbaus karžygio Don Kichoto išbėgimas iš namų.

Visai netikėtai Siems besineršiant po knygas, Don Kichotas ėmė ir pakėlė alusą. Jis šaukė: „Čionai, čionai, šamieji karžygiai! Čionai jūs turite ištempti visas savo galingas jėgas, nes tur- namente dyarininkai pradeda imti viršų.“ Šie palikę knygas, puolė kambarin, kur alusas girdejosi. Per šitą sumišimą be reikalo nuėjo ugnin kygos Karolėja, Ispanijos Leonas ir Imperatoriaus Aktai. Jei jas kunigas būtų matęs, jis nebūtų ugnin atsidūrusios. Inėje Don Kichoto kambarin, jie jau rado jį atsikėlusį, šaukiantį ir atšavojantį. Kartu jis švaistėsi ir visas puses kardu. Jis buvo visai nemieguistas, tarsi ne tik ką nubūdęs. Jie visi jį apstojo ir; patalike momentą, šoko ant jo ir paguldė lovon. Truputį apiraminęs Don Kichotas atsigrižęs ir kunigą tarė: „Jūs Malonybė, Areivyskupe, juk mums, dvylikai didvyrių, negarbė būti dvar- jūnukų įreiktais, ir tai po to, kai per tris die- nas mums gerai vyko.“ „Nekalbėk daugiau,“ atsakė jam kunigas. „Sveikas turi žinoti, kad turbūt Dievo valia nukreipė giliukį. Bet Ras šiandio prarasta, rytoj gali būti atgauta. Da- bar tik savo sveikata rūpinkis, nes manding- tu sužagistas, o jei ne tai labai paibės.“ „Su- žeisti, tai nesu sužagistas,“ atsakė Don Kicho- tas. „Bet mane apiputino ir aplamdė, nes- tas niekadėjias Don Roldan išsirovęs užuol- tvinato man šonus. Ir tai iš pavydo, nes jis matė, kad tik aš jam tegaliu priešintis. Bet aš nebūsiu Monatanbino Rinaldo, jei aš jam neatkeršysiu, kaip tik galėsiu iš šitos lovos pa- sikelti. Nipko negaliuos jam nei visi jo kerai. Kol kas tai duokite man valgyti, nes tai to dabar labiausia man reikia. Atkeršijimą palikite ma- nu rūpesniui.“ Jo noras buvo išpildytas ir ja- davė valgyti. Po to jis vėl kietai užmigo, palikęs visus nustebintus savo klidėjimais.

Seimininkė tą pat vakarą padėgė knygas ir kanka. Juk ateitinka tai, kad išėina gerbauti.

nešė skurs? Kada sušauk- sime mūsų gimnazijoms mo- nikių rūmų? Kuomet gi nu- tiesime brangiąsias Tvyms prekybos, technikos ir žem- dirbystės mokyklų tinklus? Lietuvos gamta smauldžia ir laukia, kada jos žmonės įve- tnekalio žinių ir pradės inten- syviai iš žemės traukti amo- gni priklausančių vaisyų.

Koki gi mokesnį gali mū- su ūkininkas pakelti, kad jo karvutės kelios sulystų į vie- ną šveicarijos ar Holandijos karvę? Kaip gali stipriai jausties mūsų krašto žemdir- bary, kad jo gyvuliniai pava- sary nebūtų priėjusi ant ko- jų atstatoti ir į pūdyką iš- kielti? Ir kaip tas maukas- dės ūkininkas gali mokėti sa- vo darbininkui prolektarui?

Kalbėdami apie Valstybės biudžetą, mes nenorime smulkmenų liesti. Toli gyvy- žėju. Nelaimingesniu at- veju, jis galėtų bent laiki- nai mums ginklų iš rankų iš- mušti. Vienok jei mokslo gincliuotumės, tai prieš šitą ginklų ir galingas priešas pa- sijustų beiegis. Normaliais laikais švietimo ministerijai reiktų skirti nemažiau kaip 20% biudžeto, o dabar jos iš- laidoms irgi reikėjo kaip nors pavesiti bent 15 ar nors 15 biudžeto nuosimėjų. Ko — darbo žmogui. Kol neiš- laigi mūsų mokyklos lindy-

Sudėgė ir tokių, kurios vertos amžinai knygyne būti. Bet čia išsipildė pasakymas, kad kartais su kaltais ir nekalteji nukentia. Vienas iš būdų, kuriuos kunigas ir kirpėjas nurodė draugui pagydyti buvo tai lemtiems užkelti tą kambarį, kur jo knygos buvo. Jei jis jo pasigestų, tai galima būtų sakyti, kad burtininkas išsinešė ir kambarį ir visa kas jame buvo. Tas greitai buvo išpildyta. Ir kai dvi dieni pamiegojęs Don Kichotas atsikėlė, tai pirmas dalykas, ko jis užsimanė, buvo tai aplankyti knygas. Negalėdamas rasti kambario, jis landžiojo po visą namų ir ieškojo kambario. Pagalios rado vietą, kur buvo durs į knygyną. Pačiupinėję tą vietą, rankomis, žvalgesi ir visas puses, nei žodžio netarė. Pagalios nuėjo pas šeimininkę ir klausė, kur dingo kambaris, kur jis knygas laikė. Šeimininkė, kuriai jau buvo patarta, kas atsakyti, nuduodama nustelusi atšovė: „Apie koki kambarį, apie kokį nesamą daiktą Tamstele kalbi? Šiuose namuose nėra nei kambario, nei knygy. Visą patį velnias ant pečių nusikadara-vo.“ „Ne, ne velnias!“ isikišo broliaduktė, „bet burtininkas, kuris debesėlio apsiaustas vie- lipės nuo slobino, ant kurio jis jojo, inėjo kambarin. Ką jis ten darė, tai to aš nežinau. Bet neilg trukus išlėkė jis pro stogą, palikęs pilnus namus dūmų. Tada mes nuėjome pažūrėti ką jis ten padarė, tai mes neradome nei kambario, nei knygy. Aš ir šeimininkė atsimenu, kad tas vagis išsinešdamas sušuko, būk jis knygas ir kambarį nusinešęs iš keršto savininkui. Jis pasisakė esą Meriatonas.“ „Freston, jis morėjo pasakyti,“ pertraukė Don Kichotas. „Aš nežinau,“ isikišo čia šeimininkė, „Frestonas ar Fritonas. Tik žinau, kad vardo galūnė buvo -tonas.“ „Taip yra,“ tarė Don Kichotas. „Jis yra gudrus burtininkas, baisus mano priešinis- kas. Jis nekenčia mane, nes jis per savo moks- lą ir gudrybę žino, kad aš ankščiau ar vėliau ei- siu dvikovon su juo mylimu karžygiu ir kad aš jį įveiksiu. To burtininko globo jam nepalėdo. Jos priežasties dėlė jis stengiasi man kenkti tiek, kiek tik jis gali. Bet aš jam pareiškiu, kad jis neatsilaikys prieš mane. Kas yra Dievo žadėta, kas nepraėis.“ „Kas apie tai gali abejoti,“ tarė broliaduktė. „Bet, brangus dėde, koks Tams- tai reikalus leisti į šias kovas? Ar ne geriau būtų gyventi sau namie, ir nepasistytis po pasaulį ir ieškoti pyragų, kuomet namie duonės pa- kanka. Juk ateitinka tai, kad išėina gerbauti.

dišova patį Lietuvos biudže- tas ir visi Lietuvos reikalai.

BALTIC STATES BANKS FRANESA

Kad jau ir vėl apmokė užsimintus
už L. L. Paskolos principus
kuponus.

Daugelį turkijome užklausių
kas link apmokėjimo kuponų nuo
L. L. Paskolos Bonų, taigpi ma-
tėmes nekurių abejojimus kas link
vertės Lietuvos Bonų, dėlto, kad
per koki laiką kuponai ne buvo
apmokami.

giamoni prancūzams kad gavome
iš Lietuvos Finansų Prekybos ir
Pramonės Ministerijos pinigų ap-
mokėjimui vokiškų kuponų, ir
kurie turke jau ginokiusas kupo-
nus, dabar galite priijusti į mūsų
Banką, o mes priijisime pinigų
be jokio užtikinimo.

Kas link vertės Lietuvos Bonų,
jokios abejonės neturėkite, dėlto,
kad Lietuva šandien yra daug ge-
resniam padėjime už visas kitas
valstijas Europoje, dėl to, kad
mažiausia turi skolą, ir per tai y-
ra labai patartina visiems kurie
jau turto, ir kurie dar neturite,
pirkti Lietuvos Bonų kiek tik tai
jums išgalima, nes negana kad už
Lietuvos Bonus gautate gerą nuo-
šimtį, bet be to, pagalbatie Lie-
tuvai atsikėlyti, ir tuomi patim
karta, gintis nuo priešų.
Lietuvos reikalams mūsų pagel-
bos, bet pasilindama Bonus pri-
klaui, je prašo mūsų tuos pin-
gus dovanoti, tiktai prašo pasko-
luti, ir kaip apmoka už nasko-
liatus pinigų ant Bonų, užstato
visą Lietuvos turtą.

o pargrįžta be grybų ir be terbos.” „O dukre-
le,“ tarė Don Kichotas, „kaip tu dalykų nesu-
pranti! Nesupės jie paliesti mano drabužių,
kaip aš juos ožio ragan suvarysiu.“ Nei viena-
po to nedrįso nei žodžio tarti, nes pamatė, kad
jis ima apmąudauti.

Per penkioliką dienų jis buvo namie ir gan-
tamus. Niekas nematė ženklų, rodančių jo no-
rą atnaujinti savo klajones po pasaulį. Per tą
laiką Don Kichotas praleido keletą smagių vaka-
rėlių su savo gerasiais prieteliais — kunigu ir
kirpėju. Jis užsispyręs tvirtino, kad pasauliui
dabar nieko taip labai nereikia, kaip karžygių-
klajūnų ir ricierystės atsteigimo. Kunigas kar-
tais statė argumentus prieš, bet dažnai tylėdavo,
nes jei jis nebūtų buvęs atsargus, tai nebūtų li-
kė būdo jo į protą atvesti.

Tuo tarpu Don Kichotas vedė konferencijas su
vieno ūkininku, savo kaimynu, teisingu, bet
skystapročiu žmogum. Don Kichotas jam tiek
prišneko, tiek prižadėjo, kad tas nabagas pa-
galios sukito su juo pabėgti ir eiti skydininko
pareigas. Be kito ko Don Kichotas paaiškino
jam, kad jis turis didžiulius galis lydeti jį, nes
šitaip laimės ieškant gali atsitikti, kad vienu y-
pa galis pelyti salą, kur jis paliktų jį guberni-
toriumi. Girdėdamas šitą ir kitus pažadus San-
čo Panza (nes taip ūkininkas vadinosi), paliko
savo patį ir vaikus ir išėjo skydininkauti savo
ponui kaimynui. Don Kichotas dabar visokiais
būdais darė pinigų. Vieną daiktą padarė, ki-
tą užstatė ir nors viską atėjo su nuostoliais, bet
visgi sukraptė gėra suma. Skydą pasiskolino
nuo vieno kaimyno, sutaisė šalmą geriausią, ką
galėjo, išanksto pranešė savo skydininkui San-
čo sakė teipgi, kad munus pasiimti ir savo
asilą, nes jo asilais esąs geras; be to pats nesąs
prates toli pėsčias eiti. Asilą klausinė Don Ki-
chotas tūptų susimais. Bandė atimti ar koki
garsaus karžygio-klajūno skydininkas jojo ant
asilo ar ne. Bet tokio atstikimo negalėjo atsi-
imti. Vienok, sutiko, kad Pančo jotų ant asi-
lo, pasiryždamas prie pirmos progos nuolatinti
autiktą nemandagų karžygi ir jo arkliu aprūpin-
ti savo skydininką. Pats sau įsidėjo keletą porų
marškinių ir kitų daiktų. Kurį patarė karčiam-
sahkas turėti.

(Bus daugiau)

Lietuvos dalykai yra jau susi-
tvarkę ir kas diena eina gryn,
per tai ir L. L. Paskolos Bonai
kū augtya, ir reikaliu priėjus,
kiekvienas galia parduoti Lietu-
vos Bonus su geru uždabliu.

Lietuvos Bonai parduoda ma-
jų Bankoje, delto norėdami pirki-
ti Bonų, meldžiame kreiptis į
BALTIC STATES BANKA, kai-
po vienintelę įstaigą kuri atima-
vauja Lietuvos, Prekybos ir Pra-
monės Ministeriją reikalauose pir-
kimo Bonų ir apmokėjimo kupo-
nų.

Su augšta pagarba,
BALTIC STATES BANKAS
294 — 8th Ave., New York City.

UTICA, N. Y.

Parapija stiprėja ir auga.

Atvykus čia, gerb. kun. kleb. P.
Zabielai, parapija tikybiniai ir
materijaliai atgijo. Bažnyčioje į-
vesta elektros šviesa. Išmalyvota
iš viršaus ir rengiasi išmalyvoti
vidų. Klebonija ištaisyta ir elek-
tros šviesa įvesta. Visur pavyzdin-
ga tvarka spindi. Žmonės jį myli
ir remia parapijos reikalus ir ši-
vartyje veikia. Vienybėje galybė,
todėl ir tos parapijos vienybės di-
dėjimas, didžia Dievo, artimo ir
jau turto, ir kurie dar neturite,
pirkti Lietuvos Bonų kiek tik tai
jums išgalima, nes negana kad už
Lietuvos Bonus gautate gerą nuo-
šimtį, bet be to, pagalbatie Lie-
tuvai atsikėlyti, ir tuomi patim
karta, gintis nuo priešų.
Lietuvos reikalams mūsų pagel-
bos, bet pasilindama Bonus pri-
klaui, je prašo mūsų tuos pin-
gus dovanoti, tiktai prašo pasko-
luti, ir kaip apmoka už nasko-
liatus pinigų ant Bonų, užstato
visą Lietuvos turtą.

šingalis

(continued)